

APROPAR-NOS ALS PROLETARIS DE LES RACES 'DE COLOR'!⁰

Lev Trotski

13 de juny de 1932

versió catalana feta per Alejo Martínez des de: “¡Acercarnos a los proletarios de las razas ‘de color’”, en, *Escritos*, Tomo III, volumen 1, Editorial Pluma, Bogotá, 1977, pp. 169-172.

Al Secretariat Internacional
(Còpia al Comitè Nacional de la Lliga nord-americana)

He rebut una còpia de la lletra datada el 26 d'abril de 1932 enviada per una organització de camarades negres de Johannesburg. Em sembla que aquesta lletra és força important i simptomàtica. L'Oposició d'Esquerra (bolxevics leninistes) pot i ha de convertir-se en la bandera dels sectors més oprimits del proletariat mundial i, per tant, en primer lloc, dels treballadors negres. Com fonament aquesta proposta?

L'Oposició d'Esquerra és en l'actualitat la tendència més coherent i revolucionària del món. La seua actitud severament crítica cap a totes les variants de l'arrogància burocràtica dins del moviment obrer li permet escoltar amb atenció especial la veu dels sectors més oprimits del moviment obrer i del conjunt dels treballadors.

L'Oposició d'Esquerra rep els cops de l'aparell stalinista i de tots els governs burgesos del món. Aquest fet, que malgrat totes les calúmnies penetra gradualment en la consciència de les masses, desperta, cada vegada en major grau, les càlides simpaties dels sectors més oprimits de la classe obrera internacional cap a l'Oposició d'Esquerra. Des d'aquesta perspectiva, la lletra que ens han enviat els camarades sud-africans no em sembla accidental sinó profundament simptomàtica.

En la seua lletra, a la que segueixen vint-i-quatre signatures (amb l'acotació “i altres”), els camarades sud-africans expressen un particular interès en els problemes de la revolució xinesa. Cal reconèixer que aquest interès està plenament justificat. Les masses treballadores dels pobles oprimits, que han de lluitar per elementals drets nacionals i per la seua dignitat humana, són

precisament les que corren major risc de patir les conseqüències de les confuses posicions de la burocràcia stalinista sobre el tema de la “dictadura democràtica”. Sota aquesta falsa bandera, la política al Kumintang, és a dir, el vil engany i l’aixafament impune de les masses treballadores per la seua pròpia burgesia “nacional”, encara poden causar un enorme dany a la causa de l’alliberament dels treballadors. El programa de la revolució permanent, basat en la irrefutable experiència històrica d’una quantitat de països, pot i ha d’assumir una importància fonamental per al moviment d’alliberament del proletariat negre.

Els camarades de Johannesburg poden no haver tingut encara l’oportunitat d’assabentar-se més a fons de les posicions de l’Oposició d’Esquerra sobre problemes més importants. Però aquest no pot ser un obstacle per a que ens apropem a ells el més possible, ara mateix, i els ajudem, fraternalment, a anar adoptant el nostre programa i les nostres tàctiques.

Si deu intel·lectuals de París, Berlín o Nova York, que ja han passat per diverses organitzacions, ens plantejaren que volen lligar-se a nosaltres, jo donaria el consell següent: sotmetem-los a una sèrie d’exàmens sobre totes les qüestions programàtiques, sotmetem-los a la pluja i al sol i més tard, després d’un curós control, acceptem-ne com a màxim a un o dos.

L’assumpte canviaria radicalment si es tractés de deu obrers lligats a les masses. No cal explicar la nostra actitud diferent envers un grup petitburgès i cap a un grup proletari. Però si el grup proletari actués en una zona on hi ha obrers de distintes races i, tanmateix això, estigués formant només per obrers de la nacionalitat privilegiada, tindria les meues sospites. ¿Que potser no seran de l’aristocràcia obrera? ¿No estarà infectat el grup de prejudicis esclavistes, actius o passius?

Però la situació és totalment distinta quan se’ns apropa un grup de treballadors negres. En aquest cas estic disposat per endavant a donar per segur que arribarem a un acord amb ells, tot i que encara no siga evident, perquè els treballadors negres, en virtut de tota la seua situació, no poden degradar, oprimir ni privar ningú dels seus drets. No busquen privilegis i no poden arribar a la cúpula si no és per la via de la revolució internacional.

Podem i hem de trobar el camí cap a la consciència dels treballadors negres, xinesos, hindús, cap a tots els oprimits d’aqueix oceà humà que constitueixen les races de ‘color’, que són les que tindran l’última paraula en el desenvolupament de la humanitat.

Lev Trotski

⁰ *Apropar-nos als proletaris de les races de 'color'!* *The Militant*, 2 de juliol de 1932.